

The King and the Queen

It's raining. Jip and Janneke can't go outside. They have to play inside. And they're very grumpy. They're not in a good mood at all. Finally Mother says, 'I know. Today you can play with the chest.'

And that's wonderful. Because there are all kinds of things inside that chest. All kinds of clothes. Now they can dress up. They can act out a story.

'Look,' says Janneke. 'There's a gold crown. And another one.'

She's right, there are two gold crowns in the chest. Made of paper. They look just like real crowns. 'I'm the queen,' says Janneke. 'And you can be the king.'

Janneke puts a curtain on her head. And then she puts the crown on over it.

And Jip finds a fur cape. Mother's old fur. It's beautiful. It is a bit moth-eaten. But that doesn't matter. Now he's a real king. He puts a crown on too.

They stroll across the room.

'Ready for dinner, dear?' Janneke asks.

'Don't talk like that,' Jip says. 'A queen

doesn't talk like that. A queen says, "Would you care to eat now, Your Majesty?"'

'She does not,' says Janneke. 'I'm not going to talk to my own husband like that. A queen doesn't call her own husband Your Majesty.'

'Yes, she does!' shouts Jip.

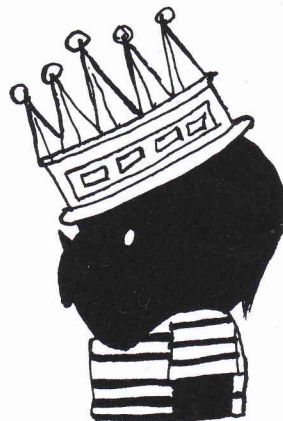
'Doesn't!' shouts Janneke.

'You're not playing anymore!' screams Jip. And he pulls off Janneke's crown. But Janneke gets very angry. She hits him and she kicks him.

Oh no, what a terrible king. And what a terrible queen. Now they're fighting.

The king's crown is all dented. And hanging down around his nose.

And the queen's train is torn.

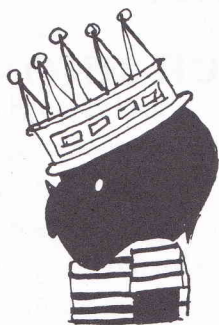
When Mother comes in, she's very sad. 'I thought you were playing so nicely together,' she says. 'And now you're fighting. Take those clothes off right away. Everything back in the chest.'

Jip and Janneke tidy up. They're a little bit embarrassed.

'Look,' says Mother, 'there's the sun! Hurry on out, Your Majesties.'

And Jip and Janneke run outside.

De koning en de koningin

Het regent. Jip en Janneke kunnen niet naar buiten. Ze moeten binnen spelen. En ze zijn erg boos. En erg uit hun humeur. Eindelijk zegt moeder: Ik weet wat. Jullie mogen vandaag met de kist spelen.

En dat is heerlijk. Want in die kist zit van alles. Allemaal kleren. En nu kunnen ze zich verkleeden. En nu kunnen ze een toneelstuk spelen.

Kijk, zegt Janneke. Er is ook een gouden kroon. En nog een. Ja, er liggen twee gouden kronen in de kist. Van papier. Net echt. Ik was de koningin, zegt Janneke. En jij mag de koning zijn.

Janneke doet een gordijn om. En daarop zet ze de kroon.

En Jip vindt een bontcape. Van moeder. Een mooie bontcape. De mot heeft erin gezeten. Maar dat hindert niet. Hij is nu een echte koning. Ook met een kroon op.

Nu lopen ze langzaam door de kamer.

Ga je mee eten, man? zegt Janneke.

Dat moet je niet zeggen, zegt Jip. Dat zegt een koningin niet. Een koningin zegt: Wilt u de maaltijd eten, majesteit.

Nietes, zegt Janneke. Dat zeg ik toch lekker niet tegen mijn eigen man. Een koningin zegt niet majesteit tegen haar eigen man.

Wel! schreeuwt Jip.

Niet! gilt Janneke.

Jij mag niet meer meedoen! zegt Jip kwaad. En hij pakt Janneke haar kroon af. Maar Janneke wordt heel boos. Ze trapt en slaat.

Och, die koning. En die koningin. Nu vechten ze samen.

De koning zijn kroon is helemaal gedeukt. En hangt op zijn neus.

En de sleep van de koningin is gescheurd.

Als moeder komt, is ze erg verdrietig. En ik dacht dat jullie zo fijn speelden, zegt ze. En nou maak je ruzie. Doe maar gauw uit, die kleren. En ruim ze op.

Jip en Janneke ruimen alles op. En ze schamen zich een beetje.

Kijk, zegt moeder, de zon komt! Gauw naar buiten, majesteit!

En Jip en Janneke hollen naar buiten.